

[Ministeren for Grønland.]

Der tages således ikke herved stilling til, hvornår, hvor og hvorledes nye ansøgningsrunder skal iværksættes, eller hvorledes det fremtidige samarbejde mellem regeringen og landsrådet skal udformes på dette felt. Ej heller fordelingen mellem statskassen og landskassen af fremtidige mineralindtægter for det offentlige afgøres ved koncessiontildelingen.

Når der er tilrettelagt en så begrænset koncessionstildeling, er baggrunden den, at både regeringen og landsrådet har lagt vægt på, at udviklingen i Grønland på dette felt kommer til at forløbe på en rolig, en gradvis og en velkontrolleret måde.

Den begrænsede igangsætning af olieeffterforskningen hviler også på det princip, at man ikke i højere grad end hensigtsmæssigt bør indskrænke samfundets fremtidige handelfrihed med hensyn til råstofpolitikken i Grønland. Der er i denne sammenhæng bl. a. taget hensyn til mulige ændringer på lidt længere sigt i opgave- og kompetencefordelingen mellem danske og grønlandske organer.

Heroverfor står på den anden side, at intet samfund, ej heller Danmark og Grønland, kan tillade sig at se bort fra de økonomiske, erhvervsmæssige, beskæftigelsesmæssige og forsyningsmæssige fordele, der vil være forbundet med indenlandsk råstofproduktion. De seneste års udvikling har understreget dette med al ønskelig tydelighed. Ikke mindst for det fremtidige grønlandske samfund må det antages, at der er behov for et økonomisk fundament, som er betydelig mere bæredygtigt, end de hidtidige grønlandske erhverv har vist sig at være. Men også den samlede danske samfundsøkonomiske situation gør det uomgængelig nødvendigt, at man ikke forsømmer de muligheder, der måtte ligge i forsvarlige, afbalancerede bestræbelser på gradvis at indlede nyttiggørelsen af råstofmulighederne i Grønland.

Der er altså en klar gensidig interesse for både Grønland og Danmark i på lidt længere sigt at få udviklet bæredygtige grønlandske erhvervs muligheder, som efterhånden kan træde i stedet for betydelige danske tilskud.

Man har hørt sige, at koncessionstildelingen er udtryk for en forhastet beslutning.

Jeg skal lade sådanne udtalelser bedømme på baggrund af den procedure, jeg har beskrevet nærmere og, jeg synes selv, temmelig specificeret her ved denne lejlighed. Jeg skal dog tillade mig at citere slutningen af det rådgivende koncessionsudvalgs rapport fra april måned 1974, hvori det siges:

„Udvalget har fundet det vigtigt at afslutte arbejdet nu med henblik på at skabe grundlag for, at den videre behandling af forslagene, indkaldelsen af ansøgninger med en ansøgningsfrist på 3 måneder, vurdering af indkomne ansøgninger og meddelelse af koncessioner kan foregå i løbet af 1974, således at efterforskningen kan indledes i 1975.“

Denne sidste fase af årelange og grundige forberedelser har således, også hvad angår tidsskemaet, været klart fremlagt allerede for et år siden. Der er tale om en lille forsinkelse i forhold til dette tidsskema, men der er ved meddelelse af koncessioner nu fortsat en rimelig mulighed for, at sæsonen i 1975 kan udnyttes til videre efterforskning med henblik på boreriger i 1976 eller 1977. Selv en kortvarig udskydelse af koncessionstildelingerne ville betyde mindst et års udskydelse af hele udviklingen frem mod eventuel olieproduktion i Grønland og de deraf følgende fordele, herunder indtægter for statskassen og for landskassen.

Mit svar på forespørgslen må derfor på denne beskrevne baggrund være, at jeg ikke ser noget grundlag for i sidste sekund, kl. 5 minutter i 12, at tilsidesætte en af de ansvarlige politiske instanser i Grønland og Danmark nøje og grundigt forberedt beslutning. En udskydelse ville indebære, at jeg, med de tidsmæssige og andre konsekvenser for udviklingen, dette ville indebære, egenhændigt skulle se ganske bort fra de hensyn, der har ligget til grund for de ansvarlige danske og grønlandske politiske instansers tilkendegivende holdning på dette felt ved adskillige lejligheder.

SFs forespørgsel kæder spørgsmålet om udskydelse sammen med etablering af en grønlandsk hjemmestyreordning på en sådan måde, at man måske kunne tro, at hjemmestyretanken var noget, der pludselig er opstået og ikke har været inde i billedet i de år, hvor koncessionsspørgsmålet har været behandlet. Man kunne måske også tro, at en grønlandsk hjemmestyreordning er noget ret ukompliceret, der kan etableres på